

Landet hos Vælgerne en Tvivl, som de nødvendig skulde vække hos dem, hvis det ikke er Meningen, at man vil gaa ind paa i Virkeligheden at forhandle om en Gennemførelse under det nuværende Ministerium af dette Forslag med Københavns Befæstning som Grundlag. Nu kunne de Herrer, hele det store Flertal af Højre og de moderatø sagstens saa Forslaget i Udvalg, det have de jo Magten til, men jeg vil anbefale mine Meningsfæller og enhver, som føler noget af det samme som jeg og er enig i noget af den Betragtning, som jeg her har fremført, at stemme mod Forslaget. Nu er jo Tidspunktet, da de kunne faa Lejlighed til at sige Nej dertil; naar Sagen er kommen i Udvalg, kende vi ikke Tidspunktet, hvor vi komme til at sige Nej; man har ingen Garantier for, om det kommer frem igen, og i hvilken Skikkelse det da kommer frem. Her er Tidspunktet til at sige vort Nej, baade til Befæstningen, som er Grundlaget for dette Forslag, og til den videre Udvikling af Befæstningsvæsenet og det øvrige ulovlige Væsen, som drives her i dette Land.

Norsgaard: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger, fordi jeg ved den Motivering, som fra anden Side er bleven fremsat i Henseende til Spørgsmaalet om denne Sags videre Fremme, ikke kan stole mit Standpunkt betryggende fyldestgjort. Jeg har for øvrigt med nogen Forundring hørt den Forhandling, som vi nu fortsætte paa 3dje Dag; det har undret mig noget, at man i en saa forholdsvis ringe Grad har lyslet med selve Forslaget, men med desto mere Iver diskutere, hvilken Forhandlingsmaade der skulde bruges over for dette Forslag. Man har baade fra den ene og fra den anden Side, baade fra den Side, der hovedsagelig er repræsenteret af det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), og fra den Side, der er repræsenteret af det ærede Medlem fra Møen (Boisen), talt om dette Spørgsmaal angaaende Sagens Overgang til anden Behandling eller Nægtelse af Overgang, som om det var noget betydeligt og noget overmaade stort, noget, der overhovedet kunde gøres Politisk af. Det har, som sagt, forbauset mig noget, at man gør Storpolitik deraf, og at man siger, at man ikke kan politisk forsvare at lade dette Forslag gaa videre. Det have vi hørt baade fra det ærede Medlem fra Langeland og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), der følger i det ærede Medlem fra Langelands Spor. Det forbauser mig noget, naar man ved, at disse ærede Medlemmer hver Dag med stor

Sindsro, og jeg antager ogsaa med stor Iver, ere med til at behandle Finansloven, som den højtæredede Finansminister har foreslagt, at der da skulde være noget politisk mærkeligt i at forhandle et andet Forslag, der i ethvert Fald hverken politisk eller finansielt rækker saa vidt som Finansloven. Ærede Medlemmer kunne jo sige, at det er noget andet med dette Forslag her end med Finansloven, at der ikke er den samme Forbindelse mellem dette Forslag og Provisoriet eller en nærmere Forbindelse mellem dette Forslag og Provisoriet, end der er mellem Finanslovsforslaget og Finansprovisoriet. Deri tror jeg imidlertid ikke, at ærede Medlemmer have Ret. Det er aldeles utvivlsomt, at det Forslag, som ligger for her, staar i særdeles nøje Forbindelse med den militære Provisorisme. Derfor have ærede Medlemmer jo heller ikke lagt Skjul paa, at dette er en Forsættelse af, eller som det ærede Medlem fra Lyngby (Colbing) hellere vil kalde det, en Følge af Fæstningen, saa at der er en utvivlsom Sammenhæng til Stede der. Men der er ikke mindste Sammenhæng mellem det ene Mars Statsholdning og det andet Mars. Det Forslag, som her foreligger om Finansloven for næste Mar, knytter sig paa mangfoldige Maader, med langt større Summer og med langt flere Interesser til det Provisorium, som vi leve paa nu. Det har derfor forekommet mig ganske mærkeligt, at de Herrer, som med saa stor Sindsro kunne sidde og forhandle om Finansloven over for det nuværende Ministerium, ville finde noget næsten politisk forbyderisk i at behandle et snævrere Forslag, et Forslag, som i hvert Fald ikke rækker saa vidt, hverken finansielt eller paa anden Maade, som Finansloven. Jeg kan altsaa ikke se, hvilke stærke politiske Grunde der skulde være til at tage en anden Stilling over for dette Forslag, end vi indtage over for saa mange andre Forslag, idet vi lade dem gaa videre, til Dels uden Hensyn til, om vi have noget Haab om, at der kommer noget ud af dem eller ikke. Der er blevet fremført af det samme ærede Medlem, som jeg nævnte før, og som har udtalt sig for Nægtelse af Overgang til anden Behandling, det ærede Medlem fra Langeland, at det ogsaa var finansielt uforvarligt at lade dette Forslag gaa videre. Ogsaa dette undrer mig noget. Det ærede Medlem mener jo, at det er smaat nok bevendt med Statens Pengemidler nu. Det forekommer mig dog ret mærkeligt fra det ærede Medlems Standpunkt, at han finder det saa uforvarligt at forhandle om et Forslag, hvor der kunde være Tale om at formindste Udgifterne. Nu ved jeg nok,